

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XLVI. Nominatur Prouincialis Peruanus, & reuertenti Villa-gartiam
prodigium quoddam accidit

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

ne, & sanctitatis eius opinione illos osculabantur. supra cubiculum, in quo ille mortuus est, iacebat grauis quidam Patet dormiens in lecto. Petrus Ier qui eodem momento, quo Ximenus exspirauit, s^tm. ex improviso cum aliquo paurore excitatus, magnam in suo cubiculo vidit claritatem, quæ breui euauit. Obiit die 24. Feb. Anni 1579. à quo tempore ad hodiernum usque diem conseruatur valde recens & fragrans sancti huius Laici Fratris memoria; tanquam exemplaris perfectionis omnibus nostris Coadiutoribus; & etiam reliquis. Eodem die felicis eius obitus aut paulo post apparuit P. Balthassari Aluario in quadam pressura, in quam incidit dum iter ficeret, ut in proximo capite dicetur.

CAPUT XLVI.

NOMINATVR PROVINCIALIS
Peruanus, & reuertenti Villa-
gartiam prodigium quod-
dam accidit.

V M P. Balthassar adhuc in A- A N N o
ragonie versaretur circa finem 1579.
suæ visitationis, & culn iam na-
uem consecridisset vt in Maio-
ricam transfretaret; (quæ Insu-
la ad eandem pertinet Pro-
uinciam) adeò male illum
excepit mare, vt sensuum ysu quasi priuatus
coactus

coactus fuerit iter illud omittere: & tunc voluit Deus D.N. illum probare quodam nuncio, quod esset nominatus Provinciæ Peruanæ Provincialis, id petente, & pro eo obtainendo instantे P. Balthassare Pinnio, qui illius provinciæ Procurator venerat Romam, acturus de eius negotijs cum Patre nostro Generali, à quo P. Aluarium impe-trauit: sibi persuaderis, eum magno suo spiritu ac Zelo promoturum illic nostrorum ferorem, & occupationem in Conuersione Indorum. Hanc Superioris ordinationem cum magna animi tranquillitate & voluntatis suæ resignatione & conformitate cum Diuina, acceptauit. Et quamvis expertus esset, quām male illi succederet in mari; & quòd sentiret recens aliquod vrinæ impedimentum, à quo grauiter premebat: non tamen pròpterea voluit repugnare, aut conqueri, quòd non prius actum secum esset de perfectione ad Regiones adeò remotas; sed remisit se totum prouidentiæ Dei, gubernantis nos per nostros Superiores, ut constat ex literis Cæsar Augustæ ad prædictum P. Pinnium datis, quæ sunt huiusmodi. Si ex Deo est consilium hoc, non poterit dissoluui. Exitus acta probabit. Quod si vocatus sum in Indiam, nihil hæc vocatio apud me amitteret, eð quòd non mihi, sed capiti meo ea sit proposita: hic siquidem est stylus cælestis curiæ. Quando voluit Deus, populum suum exire ex AEgypto, & immigrare ad terram sibi constitutam, non quidem ei cœlavit hoc concilium, non tamen eidem immediate illud reuelauit, sed Moysi: a notæ, inquit scripture, fecit vias suas Moysi, & per eum populo; & filii Israël voluntates suas. Quām grauiter

a Psal.

me mare tractauerit, potuisse proponere; sed R.
V. id faciet, si indicauerit alicuius esse momenti.
Quod si id audiens Pater noster Generalis, adhuc
persistiter in sententia: b. odoretur Deus sacrificium. b. Reg. 16.
Laboribus R. V. per mare & per terram, hinc co-
pator; inde in video. Q. i. R. V. strenuum adeo ac
potentem efficit, poterit & mihi vires addere.
Idem R. V. diuinas augeat, & humanas, si que tua
lux & vita Amen. Hæc P. Balthassari & quod in se
fuit, in eadem voluntate perseverauit, c. fortitudi-
nem suam (ut ait Propheta) in silentio & in spe po-
nens, omnibus, qui illum nouerant, admiranti-
bus, & profectionem illam grauiter ferentibus.
Et cum ipse D. Joannam Vellassiam Gandiz Du-
cissam, propter hanc causam valde contristatam,
consolaretur, dixit: multi sunt anni, ex quo in ne-
gotijs & rebus me contingentibus, nihil loquor;
sed plus temporis Orationi tribuens, permitto
Deo, & Superioribus meis eius nomine, ut de me
disponant. Sed idem Dominus ita huic negotio
prospexit, vt pro tacente alij loquerentur, præci-
puè D. Magdalena Villoia domus Villa-Gartiensis
Fundatrix, cuius domus ille erat Rector, cum mit-
teretur in Aragoniam. Illa igitur adeo instanter
apud P. Generalem egit, vt pro consolatione sua,
& animæ vtilitate Patrem ibi relinqueret, vt non
potuerit eius petitioni non annuere: accedenti-
bus etiam rationibus, quas huius prouinciaæ Pa-
tres ad eum retinendum attulerunt.

SED non negligam perpendere, quam occulta
sint Dei iudicia, & quam tutum nos diuinæ eius
Prouidentia committere! nam eodem ipso anno
mors, quam ex nauigatione timebat, aggressa il-

M m luma

Ium est in terra, ex qua illum abstulit. Quod si illa Superioris Ordinationi restitisset: dixissimus, hanc fuisse poenam eius culpæ; ut in idem incideret incommodum, quod fugiebat: & sic meritum suum amisisset; diemque suum, non sine remorsu conscientiæ, ob repugnatiæ præteritam, obiijset. Sed, quod se permiserit à Deo & occulta eius Prudentia gubernari, omnia illi feliciter cesserunt: quia retinens meritum voluntatis in industria traijendi, mortuus est in loco & tempore à Deo constituto cum magna animi sui pace & tranquillitate.

SEDE redeamus ad nostram historiam. Impulsit P. Balthasar Aluarus visitationi suæ Aragonicæ finem cum tanta totius prouinciaz satisfactione & approbatione, vt de eius discessu valde dolerent, eumque primo loco cum magna instantia Prouinciale suum peterent. Cùm omnibus vale fecisset, & Patrem Prouinciale Petrum Villaluum (qui eum comitatus est Agredam usque oppidum in finibus Castilliæ situm) cum multis lacrymis dimisisset: prosecutus est iter suum cum socio, & transiuit per Cerueram patriam suam, ubi ad paucos dies hæsit; inde discelit versus Burgos. In quo itinere, sicut in alijs, paternam Dei D. N. prouidentiam expertus est in se, & in ijs. qui ipsum comitabantur, inter quos tunc erat Frater eius germanus nomine Galpar Aluarius, (vir non vulgaris momenti) qui decreuerat cum famulo pedite Patrem Burgos usque comitari. Tempus erat valde molestum ob pluuias & niues; & itinera quæ in locis aliquibus planis, paludes potius, quam viæ ad profici-

fœn-

scendum aptæ , viderentur : sed ultima dies fuit multò importunior , eò quod continuè tota ipsa die pluerit . peruenerunt autem tempore prandij ad quoddam hospitium , vbi quidam homines ludebat , & , ut moris est , sanctū Dei nomen ad singula verba peierabant . A quibus vir sanctus , propter Dei amorem petiit , ne iurarent . Sed illi toti lusui immersi , eius admonitionem non admittentes , peiora faciebant : ex quo tantum dolorem Pater concepit , videns , Deum suum ita grauiter , & sine causa offendit , ut sine villa mora , nec mulibus quidem quiescere permisit , nec ullo ab ipsis cibo sumpto , ipsem etabulum ingressus mulam suam eduxerit , eamque consciendens ex hospitio exiuerit , alios hoc exemplo impellens ut ipsum sequerentur . Perrexiserunt per aliquot millaria copiosissima semper pluia descendente : nec inuenientes oppidum , aut pagum , nec personam villam , à qua dirigerentur . Præcedebat Sanctus Pater communiter reliquos , ad iactum lapidis , ut recollectior esset ad orandum . Sed cum ad quandam planitiem peruenisset , adeo aquis redundanter , ut flumen aliquod videtur , cum iam nox inciperet , nec posset viam inuenire , qua eundum esset : oportuit reliquos expectare . qui cum accessissent , omnes hærebant , eò quod circum circa aduerterent ingentes lampas . Exhortatus est eos Pater , ut se Deo commendarent , eiq; confiderent , & auxiliū ac directionē ab eo sperarent . Omnes id serio & ex animo fecerunt : & postquam aliquātulū constitissent , & clamascent , si forte aliquis opilio audiret , aut peregrinus veniret , qui deduceret : cum nullus omnino

Mm 2 com-

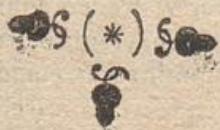
comparereret, adfuit Dominus noster cum oportuno subsidio. Viderunt enim repente comparere quendam Equitem in albo equo, qui accedevis, interrogabat, quò iter suum dirigerent; & cùm responderent, se tendere Burgos, dixit ipse valde suauiter: pergamus ergo omnes, sequimini me, ego enim optimè teneo viam; & qua parte ego perrexero, tutò potestis sequi. Praecedebat ille in albo suo Equo, quèm ob illum colorem etiam noctu melius poterant distinguere. Inuenierunt inter eundem iumentum lignis oneratum, iacens in via sub onere; & puerum propè valde afflictum, qui illud ducebat, sed iuuare non poterat: eques, qui præcedebat, nihil hærens tactu solo iumentum è terra in momento erexit. Dubitabant interdum ipsi, an deberent duci illi fidere, eumque sequi, cùm vidérent, se per medias aquas deduci, nulla apparente via: nihilominus sequebantur, quia securos eos reddebat, & animum eis continuò addens, dubitationem ac metum repellebat. Postquam ex illis lacunis & laminis evaserunt, coniunxit se eques ille P. Balthassari, & simul longo satis tractu à reliquis, iucundis quibusdam colloquijs colloquentes præcedebant. Frater P. Balthassaris, videns eos ita festinare, & famulum peditem non posse ita properare, ob defatigationem ex itineris difficultate: clamauit ad Patrem, rogans ne ita properarent, & vt compaterentur famulo pediti, imò omnibus, quos celeritate sua quodammodo raptabant. Vix loqui cessauerat, cùm vidit propè se & famulum equitem illum, etiamsi satis procul alias esset, vt diximus; & famulum per manū accipiens, tanta facilitate super equum

equum retrò locauit , atq; si fuisset fasciculus aliquis straminis. & statim redijt eques ad inceptam cum Patre collocutionem : donec decima hora noctis Burgos peruererunt. Voluit tunc P. Balthasar suo Duci valedicere , vt Fratri suo dicere posset, quæ illic esset facturus : at Dux id non admisit, dicens: se velle illos vsque ad Collegij portam deducere , per quam essent ingressuri; & inde se discessurum : & ita præcessit eos deducens , famulo super equum retrò insidente: & cùm ad portam peruererunt, iussit eum descendere; posuitq; campanulæ funiculum in manu, ut pulsaret; & in momento eques disparuit ita vt nullus nec ad vim nec ad alteram partem eum discedentem viderit, quamuis famulus attente id obseruaret; neque qui retrò veniebant satis propè eum etiam videre potuerunt: adeò vt P. Balthasaris frater aduerterit , eum disparuisse: attendebat enim, ut accederet , & protanto beneficio gratias ageret: & cùm Patrem ipsum interrogaret, vbi equus ille esset : respòdit, eum discessisse, quia haberet quod ageret, & ita Pater ingressus est Collegium ; eius verò Frater contulit se ad domum Doctoris Ioannis Moralis Salcedij affinis sui : vbi tanquam prodigium narrauit, quod acciderat: afferens, non potuisse esse nisi Angelum , qui illos deduxisset, nullum enim alium etiam itineris benè peritum potuisse ipsos per vias adeò aquis plenas & inuias deducere; nec cum tanta celéritate ad locum peruenire, vbi famulus erat, eumque tanta facilitate retrò super equum collocare, absque alio adiutorie, nec adeò repente disparuisse, nisi qui Angelus esset. Idem famulus affirmabat : Frater au-

M m 3 tem

tem Ioannes Nauarrus, socius Patris Balthassaris occulte insinuabat, equitem illum album fuisse Fratrem Ioannem Ximenum, de quo proximè diximus: cuius obitus eodem hoc tempore euenit; fuit verò à Deo missus ad illos deducendos: & Patri dixisse: quoniam me in vita honorasti, misit me Deus, ut ex hoc periculo te duderem. Et quamvis vir sanctus sua humilitate hæc tegere volebat, & hoc miraculum imminueret: non tam potuit euertere quod alij tres tam verè & assueranter promulgauerant. Estque valde credibile, Deum Dominum nostrum voluisse, Beatum illum Fratrem hac ratione reddere bonum, quod à Sancto illo Patre acceperat, faciendo illum participem gaudij sui in longa illa familiaritate & colloquio, quod cum illo in itinere habuit; & eruendo eum ac socios à prædicto periculo.

PAVCIS diebus Burgis hæsit, fouendo animas illas, quas ad viam perfectionis alias deduxerat: & ita se contulit ad charum suum Villa-Gartensem angulum, ut quiete quam alijs ibi habebat, potiretur: in quo valde lubens per totam vitam mansisset, si fuisset illi concessum.

CAPV T